171

G

18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

~~KK. V.~~
~~A 115 b~~ 4°
171 G 18
GW. 5922
CA. 395

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

¶ Titi Calphurnii Siculi Bucolicum carmen

-1491-

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage.

1 J

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

¶ Titi Calphurnij Siculi Bucolicum carmen Ornitus et Coridon. fratres interloquutores

¶ Aegloga prima.

NOndum ſolis Equos declinis mitigat ęſtas
Quanuis ⁊ madidis incumbant pręla racęmis
Et ſpument rauco feruentia muſta ſuſurro.
Cernis: vt ecce pater quas tradidit ornite vaccę Cor.
Molle ſub hirſuta latus explicuere geneſta?
Nos quoq; vicinis cur non ſuccedimus vmbris?
Torrida cur ſolo defendimus ora galero?
Hoc potius frater corydon nemus: iſta petamus Or.
Antra pa tris fauni?gracilis vbi pinea denſat
Silua comas: rapidoq; caput leuat obuia ſoli
Bullentes vbi fagus aquas radice ſub ipſa
Protegit: ⁊ ramis errantibus implicat vmbras.
Quo me cũq; vocas ſequor ornite. nã mea leucę Co
Dum negat amplexus: nocturnaq; gaudia nobis
Peruia cornigeri fecit ſacraria fauni
Prome igitur calamos. ⁊ ſiqua recondita ſeruas Or
Nec tibi defuerit mea phyſtula: quam mihi nuper
Matura docilis compegit harundine lygdon
Et iam captatę pariter ſucceſſimus vmbrę. Co
Sed quę nam ſacra deſcripta eſt pagina fago?
Quam modo neſcio quis properanti falce notauit?
Aſpicis vt virides etiam nunc littera rimas
Seruet: et arenti nondum ſe laxat hiatu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Ornite fer propius tu lumina Tu potes alto
Cortice deſcriptos citius percurrere verſꝰ.
Nam tibi longa ſatis pater internodia largus
Procerumqꝫ dedit mater non inuida corpus
Nō paſtor: nō hoc triuiali more viator OR.
Sed deus ipſe canit. nihil armentale reſultat:
Nō montana ſacros diſtinguunt iubila verſus:
Mira refers Sed rumpe moras. oculoqꝫ ſequaci Cor
Quamprimū nobis diuinum perlege carmen
Qui iuga: qui ſiluas tueor: ſatus ęthere faunus Or
Hęc populis ventura cano. iuuat arbore ſacra
Lęta patefactis incidere carmina fagis
Uos o p̄cipue nemorum gaudete coloni
Uos populi gaudete mei. licet omne vagetur
Securo cuſtode pecus: nocturnaqꝫ paſtor
Claudere fraxinea nolit pręſepia crate
Non tamen inſidias prędator ouilibus vllas
Afferet: aut laxis abiget iumenta capiſtris
Aurea ſecura cum pace renaſcitur ętas.
Et redit ad terras. tandem ſqualore ſituqꝫ
Alma themis poſito. Iuuenemqꝫ beata ſequūtur
Sęcula. maternis cauſam qui ludit iulis
Dum populos deus ipſe reget dabit impia vinctas
Poſt tergum bellona manus: ſpoliataqꝫ tęlis
In ſua veſanos torquebit viſcera morſus.
Et modo quę toto ciuilia diſtulit orbe:
Secum bella geret. nullos iam rhoma philippos
Omnia tartareo ſubigentur carcere bella
Immergentqꝫ caput tenebris: lucemqꝫ timebunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Candida pax aderit Nec ſolum candida vultu:
Qualis ſepe fuit. que libera marte profeſſo
Que domito procul hoſte. tamen craſſantibus armis
Publica diffudit tacito diſcordia ferro.
Omne procul vitium ſimulate cedere pacis
Juſſit: et inſanos clementia condidit enſes.
Nulla catenati feralis pompa ſenatus
Carnificum laſſabit opus: nec carcere pleno
Infelix raros numerabit curia patres.
Plena quies aderit: que ſtricti neſcia ferri
Altera ſaturni reuocet latialia regna.
Altera regna nume. qui primus ouantia cede
Agmina: romuleis et adhuc ardentia caſtris
Pacis opus docuit. Juſſitque ſilentibus armis:
Inter ſacra tubas non inter bella ſonare.
Jam nec adumbrati faciem mercatus honoris.
Nec vacuos tacitus faſces nec inane tribunal
Accipiet conſul. ſed legibus omne reductis
Jus aderit. moremque fori vultumque priorem
Reddet: et afflictum melior deus auferet euum.
Exultet quecunque notum gens ima iacentem
Erectumque colit boream: quecunque vel ortu:
Vel patet occaſu: medio ve ſub ethere ſeruit.
Cernitis vt puro nox iam vigeſima celo
Fulgeat: vt placidum radianti luce cometem
Proferat: vt liquidum nutat ſine vulnere ſidus
Nunquid vtrinque polum ſicut ſolet igne cruento
Spargit? et ardenti ſcintillat ſanguine lampas?
At quondam non talis erat: cum ceſare rapto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Indixit miſeris fatalis ciuibus arma:
Scilicet ipſe deus Rhomanę pondera molis
Fortibus excipiet ſic incõcuſſa lacertis
Ut neque tranſlati ſonitu fragor intonet orbis
Nec prius ⁊ meritis defunctos rhoma penates
Cenſeat: occaſus niſi cum reſpexerit ortus.
Ornite iam dudum velut ipſo numine plenus Co
Me quatit: ⁊ mixtus ſubit inter gaudia terror.
Sed bona facundi veneremur numina fauni: Or
Carmina quę nobis deus obtulit ipſe cananda
Dicamus. teretiqꝫ ſonum modulemur auena
Forſitan auguſtas feret hęc melibęus ad aures

Aſtachus ⁊ Idas

Ntactã crocalen puer Aſtachus: ⁊ puer Idas
Idas lanigeri dñs gregis: Aſtachus horti
Dilexere diu: formoſus vterque: ſed impar
Uoce ſonans. terras vi cum grauis vreret ęſtas
Ad gelidos fontes. ⁊ eaſdem forte ſub vlmos
Cõueniunt dulcique ſimul contendere cantu:
Pignoribuſque parant: placet hic vt vellera ſeptem:
Ille ſui victus me meſſem vendicet horti
Et magnum certamen erat ſub iudice thyrſi
Affuit omne genus pecudum: genus omne ferarꝝ
Et quęcũque vagis alitum ferit aera pennis
Cõuenit vmbroſa quicunque ſub ilice lentas
Paſcit oues: faunuſque pater Satyrique bicornes
Affuerant ſicco dryades pede: naiades vdo:
Et tenuęre ſuos properantia flumina curſus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Deſiſtunt tremulis incurrere frondibus euri:
Altaque per totos fecere ſilentia montes.
Omnia ceſſabant. illis certantibus: Auſa eſt
Dędala nectareos apis intermittere flores
Jāque ſub vmbroſa medius conſederat vmbra
Thyrſis. et o pueri me iudice pignora dixit
Jrrita ſint moneo. ſatis hoc mercedis habere
Si laudem victor. ſi fert obprobria victus
Et nunc alternos magis vt diſtinguere cantus
Poſſitis: ter quiſq; manus iactare micantes.
Nec mora: decernunt digitis. prior incipit Jdas
Me ſiluanus amat: dociles mibi donat auenas: J
Et mea frondenti circundat tempora tęda
Jlle etiam paruo hoc dixit mihi non leue carmen.
Jam leuis obliqua creſcit tibi phyſtula canna.
Et mihi flora comas parienti gramine ſpargit As.
Et matura mibi peramęna ſub arbore ludit
Accipe (dixerunt n ypmbę) puer accipe fontem
Nam potes irriguis mutare canalibus hortos
Me docet ipſa pales cultū gregis. vt niger albę Jo.
Terga maritus ouis naſcente mutat in agna.
Quę neq; diuerſi ſpeciem ſeruare parentis
Poſſit: ⁊ ambiguo teſtetur vtrinq; colore.
Non minus arte mea mutabilis induit arbos A.
Jgnotas frondes ⁊ non gentilia poma
Ars mea nūc malo pyra temperat: ⁊ modo cogit
Jnſita pręcoquibus ſubrepere perſica prunis.
Me teneras ſalices iuuat aut oleaſtra putare J
Et gregibus portare nouas vt carpere frondes

Condiſcant: primoqꝫ recidere gramina morſu.
Ne depulſa vagos quęrat fętura parentes
Et mihi cum fuluis radicibus arida tellus A
Panditur: irriguo perfunditur area fonte.
Et ſatiatur aqua. ſuccos ne forte priores
Languida mutata quęrant plantaria terra
O ſi quis Crocalen Deus afferat. hunc ego terris. I
Hunc ego ſideribus ſolum regnare fatebor.
Dicam nanqꝫ nemus: dicamqꝫ ſub arbore numen
Hoc erit Ite procul ſacer eſt locus. ite prophani.
Urimur in Crocalen. Si quis mea vota deorum A
Audiat: huic ſimilis: virides qua gēmeus vndas
Fons agit: ⁊ tremulo percurrit lilia riuo.
Inter pampineas ponetur faginus vlmos
Ne contemne caſas ⁊ paſtoralia tecta I
Ruſticus eſt (fateor) Sed non eſt barbarus Idas.
Sępe vaporato mihi ceſpite palpitat agnus
Perfundens aras diuoꝝ ſanguine largo.
Nos quoqꝫ pomiferi laribus conſueuimus horti. A
Mittere primitias ⁊ farrea liba priapo:
Portanteſqꝫ fauos damus: atꝫ liquentia mella
Nec fore grata minus. quam ſi caper imbuat aras.
Mille ſub vberibus pallentes paſcimus agnas I
Totqꝫ tarentinę pręſtant mihi vellera matres.
Per totum niueus p̄mitur mihi caſeus annū:
Si venies crocalę. totus tibi ſeruiet annus.
Qui numerare velit. quā multa ſub arbore noſtra A
Poma legam. citius tenues numerabit ariſtas.
Semꝑ holus metimus. nec bruma: nec impedit ęſtas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Si venies crocalę.totus tibi ſeruiet hortus
Quãuis ſiccus ager languẽtes excoquat herbas I
Sumo tamen calathos nutanti lacte coactos.
Vellera tunc dabimus.cum primum tempus apricum
Surget:et a tepidis fiet tonſura calendis
Et nos quos etiam p̄torrida munerat ęſtas. A
Mille renitenti dabimus tibi cortice thillas?.
Caſtaneaſq; nuces totidem.cum ſole nouembri
Maturis nucibus virides rumpentur echini.
Num p̄cor informis videor tibi?num grauis annis? I
Decipiorq; miſer.quotiens molliſſima tango
Ora manu?primiq; ſequor veſtigia floris
Neſcius.⁊ gracili digitos lanugine fallo.
Fontibus in liquidis quotiens me conſpicor ipſe A
Admiror totiens Et enim ſic flore iuuentę
Induimus vultus.vt in arbore ſępe notaui
Cerea ſub tenui lucere cydonia lana
Carmina poſcit amor:nec phyſtula cedit amori
Sed fugit ecce dies?reuocat crepuſcula veſper
Hinc tu daphni greges:illinc vocat alpheſibęus
Iam reſonent frondes.iam cantibus obſtrepit arbos A
I procul o dorida primumq; reclude canalẽ.
Et ſine iam dudum ſitientes irriget hortos
Vix ea finierant.ſenior cum talia thyrſis.
Eſte pares?⁊ ob hoc concordes viuite.Nam vos
Et decor:et cantus.et amor ſociauit et ętas.

Iolas et Licidas

Unquid in hac lycida vidiſti forte iuuencam Io
Valle meam?ſolet illa tuis occurrere tauris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Etiam pene duas. dum queritur: eximit horas.
Nec tamen apparet. duris ego perdita ruſcis
Jam dudum: ⁊ nullis dubitaui crura rubetis
Scindere. nec quicq̄ poſt tantum ſanguinis egi
Non ſatis attendi (neqꝫ eñi vacat) vxor iolla Li
Uxor ⁊ immodice. lycidamqꝫ ingrata reliquit
Phyllis: amatqꝫ nouūqꝫ poſt tot mea munera Mopſum
Mobilior ventis o fęmina. Sic tua phyllis: I
Quę ſibi (nam memini) ſiquando ſolus abeſſes.
Mella etiam ſine te iurabat amara videri
Altius iſta querar. ſi qñ vacabis Jola L
Has pete nunc ſalices: ⁊ leuas flecte ſub vlmos
Nam cum prata calent. illic requiſcere noſter
Taurus amat. gelidaqꝫ iacet ſpaciatus in vmbra
Et matutinas reuocat palearibus herbas.
Non equidem lycida q̄uis contentus abibo Jo
Tytyre. quas dixit ſalices. pete ſolus. ⁊ illinc:
Si tamen inuenies deprenſam verbere multo
Huc age. ſꝫ fractū referas haſtile memento.
Nunc age dic lycida Quę vos tam magna tulere
Jurgia: quis veſtro deus interuenit amori?
Phyllide contentus (tu ſolus teſtis Jolla es)
Callyroen ſpreui. q̄uis cum dote rogaret.
En ſibi cum mopſo calamos intexere cęrę
Incipit. et puero comitata ſub ilice cantat
Hoc ego cum vidi (fateor) ſic intimus arſi.
Ut nihil alterius tulerim. nam protinus ambas
Diduxi tunicas. ⁊ pectora nuda recidi.
Alcippen irata petit. dixitqꝫ relicto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Improbe te lycida. Mōpſum tua phyllis amabit.
Nunc penes alcippen manet. ac ne forte vagetur.
Ah vereor: nec tam nobis ego phyllida reddi
Expopto q̄z quod mopſo iurgetur anhelo
A te cęperunt tua iurgia. tu prior illi I
Victas tende manus. decet indulgere puellę:
Vel cum prima nocet. ſiquid mandare iuuabit.
Sedulus iratę contingam nuncius aures.
Iamdudum meditor. quo phyllida carmine placem L
Forſitan audito poterit miteſcere cantu.
Et ſolet illa meas ad ſidera ferre camęnas
Dic age. Nam ceraſi tua cortice verba notabo I
Et deciſa feram rutilanti carmina libro.
Has tibi phylli p̄ces iam pallidus hos tibi cantus L
Dat lycidas quos nocte miſer modulatur acerba
Dum flet: ⁊ excuſſo diſpergit lumina ſomno.
Non ſic deſtructa macreſcit tardus oliua.
Non lepus extremas legulus cum ſuſtulit vuas
Vt lycidas dn̄a ſine phyllide tabidus erro.
Te ſine veh miſero mihi lilia nigra videntur.
Nec ſapiunt fontes: et aceſcunt vina bibenti.
At ſi tu venias. iam candida lilia fient
Et ſapient fontes: ⁊ dulcia vina bibenti
Ille ego ſum lycidas. quo te cantante ſolebas
Dicere fęlicem: cui dulcia ſępe dediſti
Oſcula: nec medios dubitaſti rumpere cantus
Atz inter calamos errantia labra petiſti
Ah dolor ⁊ poſt hęc placuit tibi torrida mopſi
Vox: et carmen inops. ⁊ acerbę ſtridor auenę

Quem ſequeris? quem phylli fugis? formoſior illo
Dicor. ⁊ hoc ipſum mihi tu narrare ſolebas
Sum quoqꝫ diuitior: certauerit ille tot hędos
Paſcere. quot noſtri numerantur veſpere tauri
Quid tibi quę noſti referam. ſcis optima phylli
Quam numeroſa meis ſiccetur buccula mulctris
Et q̃ꝫ multa ſuos ſuſpendat ad vbera natos
Sed mihi nec gracili ſine te fiſcella ſalicto.
Texitur. ⁊ nullo tremore coagula lactis
Quod ſi dura times ⁊ iam nunc vbera phylli
Tradimus ecce manus licet illę vimine torto.
Scilicet. ⁊ lenta poſt tergum vite domentur
Ut mala nocturni religauit brachia mopſi
Tityrus: ⁊ medio furem ſuſpendit ouili
Accipe. ne dubita: meruit manus vtraqꝫ pęnas
His tamen his inq̃ꝫ manibus tibi ſępe palumbes
Sępe etiam leporem decepta matre pauentem
Miſimus in gremium: per me tibi lilia primo
Contigerant: primęqꝫ roſę. vix dum bene florem
Deguſtabat apis: tu cingebare coronis
Aurea ſed forſan mendax tibi munera iactat
Qui metere occidua ferales nocte lupinos
Dicitur. et cocto pinſare legumine panem
Qui ſibi tum fęlix: tum fortunatus habetur
Uilia cum ſubigit manualibus hordea ſaxis
Quod ſi turpis amor p̃cibus (quod abominor) iſtis
Obſtiterit: laqueuꝫ miſeri nectemus ab illa
Ilice quę primum noſtros violauit amores.
Hi tñ ante mala figentur in arbore verſus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Credere paſtores leuibus nolite puellis.
Phyllida mopſus amat. lycidas habet vltima reruꝫ
Nuncage: ſi quicq̃ꝫ miſeris ſuccurris Jola
Perfert: ⁊ ore tuo modulator phyllida: nanqꝫ
Ipſe procul ſtabo, vel acuta carice tectus:
Vel propius latitans. vicina ſepe ſub ora
Ibimus ⁊ veniet: niſi me p̃ſagia fallunt.
Nã bonus a dextro fecit mihi tityrus omen
Qui redit inuenta non irritus ecce iuuenca

Meliboeus Coridon et Amyntas Interloquutores Aegloga quarta

Vid tacitus coridon. vultuqꝫ ſubĩde minaci M
Quid ve ſub hac platano quã garrul⁹ aſtrepit huõr
Infeſta ſtatione ſedes: iuuat humida forſan
Ripa. leuatqꝫ diem vicini ſpiritus amnis
Carmina iam dudum nõ quę nemorale reſultent C
Volumus o melibęe. Sed hęc quibus aurea poſſint
Sęcula cantari quibus ⁊ deus ipſe canatur
Qui populos ⁊ vrbem qꝫ regit: pacem qꝫ rogatam
Dulce quidem reſonas. nec te diuerſus Apollo M
Reſpicit o iuuenis. Sed magnę munera rhomę
Non ita cantari debent. vt ouile Menalcę.
Quicquid id eſt: ſilueſtre licet videatur acutis C
Auribus et noſtro tantum memorabile pago.
Dum mea ruſticitas: ſi non valet arte polita
Carmis: at certe valeat pietate probari.
Rupe ſub hac eadem: quam proxima pinus obumbrat
Hęc eadem nobis frater meditatus Amyntas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Quem vicina meis natalibus admonet ętas
Jam puerum calamos ⁊ odorę vincula cerę M
Jungere nunc cohibes leuibus quem ſepe cicutis
Ludere conantem vetuiſti fronte paterna
Dicentem corydon te non ſemel iſta notaui
Frange puer calamos. ⁊ inanes collige muſas
Et potius glandes rubicundaqꝫ collige corna.
Duc ad mulctra greges: ⁊ lac venale per vrbem
Non tacitus porta: quid em̄ tibi phyſtula reddet?
Quo tutere famem. certe mea carmina nemo
Pręter ab his ſcopulis ventoſa remurmurat echo
Hęc ego confiteor dixi melibęe ſed olim Li.
Non eadem nobis ſunt tempora: nō. deus idem
Spes magis arridet. certe ne fraga ruboſqꝫ
Colligerem viridiqꝫ famem ſolarer hibiſco
Tu facis. ⁊ tua nos alit indulgentia farrę.
Tu noſtras miſeratus opes docilemqꝫ iuuentam
Hiberna prohibes ieiunia pellere fago.
Ecce nihil querulum per te melibęe ſonamus
Per te ſecura ſaturi recubamus in vmbra
Et fruimur ſiluis Amarilidis vltima nuper
Littora terraꝝ niſi tu Melibęe fuiſſes
Ultima viſurus. trucibuſqꝫ obnoxia mauris
Paſcua germani liquidis vbi curſibus ingens
Dicitur occiduas impellere Bactrus harenas
Scilicet extremo nunc vilis in orbe iacerem?
Hab dolor ⁊ pecudes inter conductus hiberas
Irrita ſeptena modularet ſibila canna:
Nec quiſqꝫ noſtras inter dumenta camęnas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Reſpiceret: non ipſe daret mihi forſitan aurem
Ipſe deus vacuam. longeqꝫ ſonantia vota
Scilicet extremo nõ exaudiret in orbe:
Sed niſi forte tuas melior ſonus aduocet aures
Et noſtris aliena magis tibi carmina rident
Uis aliena tua ſubigatur pagina lima?
Nam tibi non ſolum venturos noſcere nymbos.
Agricolis qualemqꝫ ferat ſol aureus ortum:
Attribuere dei Sed dulcia carmina ſępe
Concinis. Et modo te baccheis muſa corimbis
Munerat. ⁊ lauro mõ pulcher obumbrat Apollo
Quod ſi tu faueas trepido mihi. forſitan illos
Experiar calamos. quos iam mihi doctus Iolas
Donauit. dixitqꝫ truces hęc phyſtula tauros
Conciliat. noſtroque ſonat dulciſſima fauno.
Tityrus hanc habuit. cecinit qui primus in iſtis
Montibus biblęa modulabile carmen auena:
Magna petis coridon. ſi tityrus eſſe laboras M
Ille fuit vates ſacer. Et qui poſſet auena.
Perſonuiſſe chelyn. blandę cui ſępe canenti
Alluſere ferę: cui ſubſtitit aduena quercus.
Quem non cantantem rutilo ſpargebat acantho
Nais. ⁊ implicitos comebat pectine crines.
Eſt (fateor) Melibęe deus: ſed nec mihi phębus C
Forſitan abnuerit Tu tantum commodus audi
Scimus em̄ quia te non aſpernetur Apollo
Incipe, nam faueo Sed proſpice ne tibi forte M
Tinnula tam fragili reſpiret phyſtula buxo:
Quam reſonare ſolet. ſiquando laudat Alexim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Hos potius calamos: magis hos ſectare canales.
Per me qui dignas cecinerunt conſule ſiluas.
Incipe nec dubita. venit en ⁊ frater Amyntas.
Cantibus iſte tuis alterno ſeruiat ore
Dicite. nec mora ſit. vicibuſq; reducite carmen
Tuq; prior corydon. Tu proximus ibis Amyntas
Ab ioue principiū. ſi quis canit ęthera ſumat C
Si quis athlantiaci molitur pondus olimpi
Atqui nunc noſtras pręſenti numine terras
Perpetuāq; regit iuuenili robore pacem.
Lętus: ⁊ auguſto fęlix arrideat ore
Te quoq; facundo comitatus Apolline cęſar A
Reſpiciat. montes neu dedignetur adire:
Quos ⁊ phębus amat: quos iuppiter ipſe tuetur
In quibus auguſtos viſuris ſępe triumphos
Laurus fructificat. vicinaq; naſcitur arbos:
Ipſe polos etiam qui temperat igne geluq; C
Iuppiter ipſe parens. quo tu iam proximus ipſe
Cęſar abis. poſito pauliſper fulmine. ſępe
Cręſia rura petit viridiq; recliuus in antro
Carmina dictęis audit curetica ſiluis.
Aſpicis. vt virides audito Cęſare ſiluę A
Conticeant: memini. quāuis vrgēte procella
Sic nemus īmotis ſubito requieſcere ramis.
Et dixi. deus hinc certe deus expulit euros.
Nec mora pharſalię ſonuerunt ſibila cannę
Aſpicis vt teneros ſubitus vigor excitet agnos?
Atq; ſuꝑfuſo magis vbera lacte grauentur? Co
Et nuper tonſis exundent vellera fętis

Hoc ego iam (memini) ſemel hac in valle notaui.
Et veniſſe palem poteras dixiſſe magiſtris.
Scilicet omnis eum tellus. gens omnis adorat! A
Diligiturq; deis. Quem ſic taciturna verentur
Arbuta cuius iners audito nomine tellus
Incaluit: floremq; dedit Cui ſilua nouato
Denſat honore comas: ſtupefactaq; germiat arbos.
Illius vt primum ſenſerunt numina terrę. C
Cępit ꝛ vberior ſuccis fallentibus olim
Luxuriare ſeges tandemq; legumina plenis
Vix reſonant ſiliquis. nec pͦfocata malignum
Meſſis habet lolium. nec inertibus albet auenis
Jam neq; damnatos metuit iactare ligones A
Foſſor ꝛ inuento ſi ſors dedit vtitur auro
Nec timet vt nuper dum iugera verſat arator
Ne ſonet offenſo contraria vomere maſſa
Jamq; palam pͦſſo magis ac magis inſtat aratro
Ille dat. vt primas cereri dare cultor ariſtas C
Poſſit ꝛ intacto bromium perfundere vino
Ut nudus ruptas ſaliat calcator in vuas
Ut quoq; turba bono plaudat ſaginata magiſtro
Qui facit egregios ad peruia compita ludos
Ille meis pacem dat montibus Ecce per illum A
Seu cantare iuuat ſeu ter pede lęta ferire
Carmina nō nullas licet ꝛ cantare choreas
Turbida nec calamos exurgant claſſica noſtros
Numine Cęſareo ſecurior ipſe lyeo
Pan recolit ſiluas ꝛ amęna faunus in vmbra
Securus recubat placidoq; in fonte leuatur

Nays. ⁊ humanum non calcatura cruorem
Per iuga ſiccata velox pede currit orgas
Dii p̄cor. hunc iuuenē: quē vos (niſi fallor ab ipſo) A
Aethere miſiſtis poſt longa reducite vitę
Tempora vl' potius mortale reſoluite penſum
Et date perpetuo cęleſtia fila metallo
Sit deus. ⁊ nolit penſare palacia cęlo
Tu quoqꝫ mutata ſeu Juppiter ipſe figura C
Cęſar ades ſeu quis ſuperum ſub imagine falſa
Mortaliqꝫ lates ęternum hunc te p̄cor orbem
Hos p̄cor ęternus populos rege. Sit tibi cęli
Uilis amor Captamqȝ pater ne deſere terram
Ruſtica credebam nemorales carmina nobis M C.
Conceſſiſſe deos. ⁊ obeſis auribus apta
Uerum quę imparibus modo cōcinuiſtis auenis
Tam liquidum tam dulce ſonant vt non ego malim
Quod peligna legunt examina lambere nectar
Hey mihi q̃ꝫ tenero decurrunt carmina verſu C
Tum melibęe ſonent ſiquādo in montibus iſtis
Dicar habere larem. ſi qn̄ noſtra videre
Paſcua contigerit. vellit nam ſepius aurem
Inuida paupꝑtas Et dicit: vilia cura.
At tu ſiqua modo non aſpernanda putabis
Fer melibęe deo mea carmina Nam tibi fas eſt
Sacra palatini penetralia viſere phębi
Tum mihi talis eris: qualis qui dulce ſonantem
Tityron e ſiluis dn̄am deduxit in vrbem
Oſtenditqȝ deos ⁊ ſpreto dixit ouili
Tityre rura prius. Sed poſt cantabimus arma

Deſpiciat noſtros vtinam fortuna labores M
Pulchrior ⁊ meritę faueat deus ipſe iuuentę
Nos tñ in terra tenerum mactabimus hędum
Et pariter ſubitę peragemus fercula cęnę
Nunc ad flumen oues deducite iam fremit ęſtas
Jam ſol contractas pedibus magis admouet vmbras

¶ Mycon pater ⁊ cantus Interloquutores
Aegloga quinta

Orte mycon ſenior cãtuſqꝫ miconis alumnus
Torrentem patula vitabant arbore ſolem
Tum iuueni ſenior pręcepta daturus alumno
Talia verba refert tremulis titubantia labris
Quas errare vides inter dumeta capellas My
Lanacꝫ laſciuo concidere gramina morſu
Cante puer quos ecce greges a monte remotos
Cernis in apirico decerpere gramina campo
Hos tibi do ſenior iuueni pater ipſe tuendos
Accipe iam certe potes inſudare labori
Jam pro me gnauam potes exercere iuuentam
Aſpicis ⁊ nobis iam pridem mille q̄relas
Afferat ⁊ baculum p̄mat inclinata ſenectus
Sed qua lege regas ⁊ amantes luſtra capellas
Et melius pratis errantes mollibus agnas
Percipe vere nouo cum iam tinnire volucres
Incipient nidoſqꝫ reuerſa babitabit hyrundo
Protinus hiberno pecus omnę mouebis ouili
Tunc etem̄ tota vernanti gramine ſilua
Pullulat ęſtiuas reparabiliſqꝫ inchoat vmbras

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Tum florent ſiluę viridiſq; renaſcitur annus
Tum venus et calidi ſcintillat feruor amoris
Laſciuumq; pecus ſalientes accipit hircos
Sed nõ ante greges in paſcua mittito clauſos
Quam fuerit placata pales tu ceſpite viuo
Pone focum geniumq; loci faunumq; laremq;
Salſo farre voca tepidos tunc hoſtia cultros
Imbuat ac etiam dum viuit ouilia luſtra
Nec mora tunc campos ouibus dumeta cãpellis
Orto ſole dabis ſimul hunc accedere montem
Experit ⁊ primę ſpacium tepefecerit horę
At ſi forte vaces: dum matutina relaxat
Frigora ſol tumidis ſpument tibi mulctra papillis
Implebis quod meſſe fluat rurſuſq; premetur
Mane: quod occiduę mulſura redegerit horę
Parce tñ fętis Neu ſint compendia tanti
Deſtruat ⁊ niueos venalis caſeus agnos
Nam tibi p̃cipuo fętura colatur amore
Te quoq; nõ pudeat: cum ſerus ouilia viſes
Siqua iacebit ouis ꝑtu reſoluta recenti
Hanc humeris portare tuis natoſq; parenti
Ferre ſinu tremulos ⁊ nondum ſtare paratos
Nec tu longinquas procul a p̃ſepibus herbas
Nec nimis amotę ſectabere pabula ſiluę
Dum peragit vernum Iouis incõſtantia tempus
Veris em̃ dubitanda fides modo fronte ſerena
Blandius arriſit modo cum caligine nymbos
Intulit ⁊ miſeras torrentibus abſtulit agnas
At cum longa dies ſitientes afferet ęſtus

Nec fuerit variante deo mutabile cęlum
Jam ſiluis cõmitte greges Jam longius herbas
Quęre Sed ante diem pecus exeat humida dulces
Efficit aura cibos quotiens fugientibus euris
Frigida nocturno tanguntur paſcua rore
Et matutinę lucent in gramine guttę
Ut ſimul argutę nemus increpuere cicadę
Ad fontem compelle greges nec protinus herbas
Uel campos permitte ſequi Sine protegat illos
Interea veteres quę porrigit eſculus vmbras
Uerum vbi decliui iam noua tepeſcere ſole
Incipiet. ſereqꝫ videbitur hora merendę
Rurſus paſce greges ⁊ opacos deſere lucos
Nec prius ęſtiuo pecus includatur ouili
Quam leuibus nidis ſomnos captare volucris
Cogitet: ⁊ tremuli tremebunda coagula lactis
Succida iam tereti cum ſtringes vellera iunco
Tum iam tempus erit maternas demere lanas
Hircorũqꝫ iubas ⁊ olentes cędere barbas.
Ante tñ ſecerne pecus. gregibuſqꝫ notatis
Conſimiles include comas ne longa minutis
Mollia ne duris coeant. ne candida fuſcis
Det tibi cũ vacuas poſito velamine coſtas
Denudabit ouis circumſpice. ne ſit acuta
Forfice lęſa cntis. ta citum ne poſtula virus
Texerit occulto ſub vulnere. quę niſi ferro
Rumpitur en miſeꝝ fragili rubigine corpus
Corrodet ſanies Et putrida contrahet oſſa
Prouidus (hoc moneo) viuentia ſulphura tecum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Et ſquillę caput: atque intacta bitumina poꝛta
Ulceribus laturus opem nec bꝛutia deſit
Dura tibi liquido pycis vngere terga memento
Si tibi raſa linas viui quoqꝫ pondera melle
Argenti coquito lento qꝫ bitumine ahęno
Impꝛeſſurus oui tua nomina Nam tibi lites
Afferet ingentes lectus poſſeſſoꝛ in aruo
Tunc etiam dum ſiccus ager dum feruida tellus
Dum rimoſa palus ⁊ multo toꝛrida limo
Aeſtuat ⁊ fragiles nimius ſol puluerat herbas
Lurida conueniet ſuccendere galbana ſeptis
Et tua ceruino luſtrare mapalia fumo
Obfuit iſte malis odoꝛ anguibus ipſe videbis
Serpentum cecidiſſe minas non ſtringere dentes
Ulla p̄t vncos. Sed inani debilis oꝛe
Marcet ⁊ obtuſo iacet exarmata veneno
Tunc age vicinę circumſpice tempoꝛa bꝛumę
Qua ratione geras aperit cum vinea ſepes
Et poꝛtat lectas ſecurus vinitoꝛ vuas
Incipe falce nemus viuaſqꝫ recidere frondes
Tunc opus eſt teneras ſummatim ſtringere iurgas
Tum debes ſeruare comas dum permanet humoꝛ
Dum viret: ⁊ tremulas nō excutit africus vmbꝛas
Aſt vbi cōueniet tepidis fęnilibus olim
Pꝛomere cum pecudes extremus clauſerit annus
Dic tibi nitendum eſt laboꝛ hoc in tempoꝛe noſter
Gnauaqꝫ ſedulitas venit. ⁊ paſtoꝛia virtus
Ne pigeat ramos ſiccis miſcere recentes
Et ſuccos adhibere nouos Neu toꝛrida nymbis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Inſtet hyems nimioqꝫ gelu niuibuſqꝫ coactis
Incuruare velis nemus ⁊ conſtringere frondes
Tu tn̄ aut leues hederas. aut molle ſalictum
Valle p̄mes gelida ſitis eſt penſanda tuorũ
Cante gregum viridante cibo Nihil aridus illis
Ingenti poſitus q̄uis ſtrue proſit aceruus
Virgea ſi deſint liquido turgentia ſucco
Et quibus eſt aliquid plenę vitale medullę
Pręcipue gelidum ſtipulie ⁊ fronde caduca
Sterne ſolum ne forte rigor penetrabile corpus
Vrat. ⁊ interno vaſtet penetralia morbo
Plura quidem monuiſſe velim Nam plura ſuperſunt
Sed iam ſera dies cadit Et iam ſole fugato
Frigidus ęſtiuas impellit noctifer horas

¶ Aſtilus ⁊ lycidas et manaſylus Interloquutores

¶ Aegloga ſexta

Aetus ades licida modo Nictilus ⁊ puer Alcō A
Certauere ſub his alterno carmine ramis
Iudice me. Sed non ſine pignore Nictilus hędos
Iuncta matre dedit Catulum dedit ille leenę
Iurauitqꝫ genus Sed ſuſtulit omnia victor
Nycolon vt cantu rudis exuperauerit Alcon L
Aſtile credibile eſt ſi vincat acanthida cornix
Vocalem ſuperet ſi turpior ędona bubo
Te potiar crocalę qua nunc ego maceror vua A.
Si magis aut docili calamorum Nictilus arte
Aut cantu magis eſt q̄ vultu proximus illi
Iam nunc decipior te iudice pallidus alter L

Venit. ⁊ hirſuta ſpinoſior hiſtrice barba
Candidus alter erat. lęuiqꝫ decentior ǫuo
Et ridens oculis crinemqꝫ ſimillimus auro
Qui dici poſſet ſi non cantaret apollo
O licyda ſi quis tibi carminis vſus adeſſet A
Tu quoqꝫ laudatum poſſes Alcona probare
Vis igitur. qm̄ nec nobis improbo pares L
Ipſe tuos iudex calamos cõmittere noſtris
Vis conferre manũ veniat licet arbiter Alcon
Vīcere tu quenq̄: vel te certamine quiſquam A
Dignetur Qui vix ſtillantes arida voces
Rumpis et expellis male ſingultantia verba L
Fingas plura licet. nec em̄ potes improbe verba
Exprobrare mihi. ſicut tibi multa lycantas
Sed quid opus vana conſumere tempora lite:
Ecce venit Manaſyllus erit (niſi forte recuſes)
Arbiter inſta nunc non credulus improbe verbis
Malueram fateor vel p̄dam nactus abires.
Quam tibi certanti partem cõmittere vocis
Nec tamen hoc impune feres. En aſpicis illum
Candida quę medius cubat inter lilia ceruum
Quãuis habent petalę mea diligat: accipe victor
Scit frenos ſcit ferre iugum Sequiturqꝫ vocantem
Credulus ⁊ menſę non improba porrigit ora
Aſpicis vt fruticet late caput vtqꝫ ſub ipſis
Cornibus et tereti lucent redimicula collo
Aſpicis: vt niueo frons irretita capiſtro
Lucet: Et a dorſo quę totam circuit aluum
Alternat vitreas lateralis cingula bullas

Cornua ſubtiles ramoſaqꝫ tp̄a molles
Implicuere roſę: rutiloqꝫ monilia torque
Extrema ceruice natant. vbi pendulus apri
Dens ſedet. Et niuea diſtinguit pectora luna
Hunc ego qualemcūqꝫ vides in valle paciſcor
Pendere. Dum ſciat hic ſe non ſine pignore vinci
Terreri manaſylle ſuo me munere credit? L
Aſpice quam timeam Genus eſt (vt ſcitis) equarum
Non iugale mihi Quaꝝ de ſanguine ponam
Velocem pegaſum: qui gramina matre relicta.
Nunc primum teneris libauit dentibus illi
Pes leuis Aductū latus: excelſiſſima ceruix
Terga ſedent: micat acre caput: ſine pondere ceruix
Et coronata breui ſubſtringitur vngula cornu
Vngula quę viridi ſic exultauit in aruo.
Tangeret vt fragiles Sed non curuaret ariſtas
Hunc dare ſi vincas. ſilueſtria numina iuro
Et vacat: ⁊ veſtros cantus audire iuuabit Ma
Iudice me ſane contendere ſi libet Iſtic
Protinus ecce torum fecere ſub ilice muſę.
Sed ne vicini nobis ſonus obſtrepat amnis.
Gramina linquamus: ripamqꝫ volubilis vndę
Nanqꝫ ſub exeſo raucum mihi pumice lymphę
Reſpondent. Et obeſt arguti glarea riui
Si placet: antra magis vicinaqꝫ ſaxa petamus A.
Saxa quibus viridis ſtillanti vellere muſcus
Dependit. ſcopuliſqꝫ canum ſinuantibus arcum
Imminet: exeſa veluti teſtudine concha
Venimus ⁊ tacito ſonitum tutabimur antro Ma.

Seu reſidere libet. dabit ecce ſedilia tophus:
Ponere ſeu cubitum. melior viret herba lapillis.
Nunc mihi ſepoſita reddantur carmine lite.
Nam vicibus teneros malim cantetis amores
Aſtile tu petalen. lycida tu phyllida lauda
Tu modo (nos ipſi iam nunc manaſylle p̃camur) L
Auribus excipias. quibus hunc ⁊ Acanthida nuper
Diceris in ſilua iudex audiſſe Thalea
Non equidem poſſum cum prouocet iſte tacere A
Rumpor em̃ ⁊ merito. Nihil hic niſi iurgia quęrit.
Audiat aut dicat: quoniam cupit hoc mihi certe
Dulce ſatis fuerit lycidam expectare trementem
Dum te ſtante palam ſua carmina pallidus audit
Me puto vicinus Stymicon. me proximus Aegon L
Nos inter frutices tacite riſere volentem
Oſcula cum tenero ſimulare virilia Mopſo.
Fortior o vtinam nõ dum manaſyllus adeſſet A
Efficerem ne te quiſq̃ tibi turpior eſſet
Quid furitis? Quę vos inſania tendere iuſſit Ma
Si vicibus certare placet Sed non ego vobis
Arbiter. hoc alius poſſit diſcernere iudex
Et venit ecce mycon venit ⁊ vicinus iolas
Litibus hi veſtris poterunt imponere finem

Clycoras ⁊ Coridon Interloquutores
Aegloga ſeptima

Entus ab vrbe venis Corydon vigeſima certe A.
Nox fuit. vt noſtrę cupiunt te cernere ſiluę
Et tua mgrentes expectant iubila tauri

O piger o duro iam durior axe lycora C
Qui veteres fagos noua q̃ ſpectacula mauis
Cernere. Quę patula munus deus ędit arena:
Mirabar quę cauſa foret tibi tanta morandi
Cur tua ceſſaret taciturnis phyſtula ſiluis
Et ſolus ſtymicon caneret pallente corymbo
Quem ſine te męſti tenero donauimus hędo
Nam dum lentus abes luſtrauit ouilia thyrſis
Juſſit ⁊ arguta iuuenes certare cicuta:
Scilicet inuictus Stymicon Et p̄mia diues? C
Auferat accepto non ſolum gaudeat hędo:
Uex tota ferat quę luſtrat ouilia Thyrſis
Non tñ ęquabit mea gaudia. nec mihi ſiquis
Omnia lucanę donet pecuaria ſiluę.
Grata magis fuerint q̃ quę ſpectamus in vrbe
Dic age. dic Coridon nec noſtras inuidus aures L
Deſpice nō aliter certe mihi dulce loquere
Quam certare ſolent quotiens ad ſacra vacantur
Aut fęcunda pales. Aut paſtoralis Apollo
Uidimus in cęlum trabibus ſpectacula textis C
Surgere tarpeium prope deſpectantia culmen
Immēſoſq; gradus Et diues pgne latentes
Uenimus ad ſedes vbi pulla ſordida veſte.
Inter fęmineas ſpectabat turba cathedras.
Nam quęcūq; patent ſub aperto libera cęlo
Aut eques aut niuei loca denſauere tribuni
Qualiter hęc patulum contendit vallis in orbem
Et ſinuata latus reſupinis vndiq; ſiluis
Quid tibi nunc referam quę vix ſufficimus ipſi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Per partes ſpectare ſuas ſic vndiqꝫ fulgor
Percuſſit Stabam defixus ⁊ ore patenti
Cunctaque mirabar Nec dum bona ſingula noram
Tum mihi nūc ſenior lateri qui forte ſiniſtro
Junctus erat. Quid te ſtupefactum ruſtice dixit
Ad tantas miraris opes Qui neſcius auri
Sordida tecta caſas ⁊ ſola mapalia noſti
En ego tam tremulus tam vertice canus: Et iſta
Factus in vrbe ſenex ſtupeo tñ omnia certe
Vilia ſunt nobis quęcunqꝫ prioribus annis
Vidimus. ⁊ ſordet quicquid ſpectauimus olim
Balteus en gēmis en illita porticus auro
Certatim radiant Nec non vbi finis harena
Proxima marmoreo peragit ſpectacula muro
Sternitur adiunctis ebur admirabile truncis
Et coit in rutilum tereti qua lubricus axem
Dentibus ęquatis Et erat (mihi crede lycora
Si qua fides) noſtro dens longior omnis aratro
Ordine quid referam? vidi genus omne ferarum
Hic niueos lepores ⁊ non ſine cornibus apros
Aſt vrſam in ſiluis etiam quibus ęditur Alten
Vidimus: Et tauros quibus aut ceruice leuata
Deformis ſcapulis torus eminet Aut quibus hirtę
Jactantur per colla iubę. quibus aſpera mento
Barba iacet tremuliſqꝫ rigent palearia ſętis
Nec ſolum nobis ſiluestria cernere monſtra
Contigit Aequoreos ego cum certantibus vrſis
Spectaui vitulos Et equorum nomine dignum
Sed deforme pecus quod in illo naſcitur amni

Qui ſata ripaꝝ venientibus irrigat vndis
Ah trepidi quotiens nos deſcendentis harenę
Vidimus in partes ruptaqꝫ voragine terrę
Emerſiſſe foras. Et eiſdem ſępe latebris
Aurea cū croceo creuerunt arbuta libro
O fęlix Coridon quem non tremebunda ſenectus	L
Impedit o fęlix ꝙ in hęc tibi ſęcula primos
Indulgente deo dimittere contigit annos
Nunc tibi ſi propius venerandum cernere numen
Sors dedit Et referens vultumqꝫ habitumqꝫ notaſti
Dic age dic Coridon quę ſit modo forma deorum
O vtinam vobis non ruſtica veſtis ineſſet	C
Vidiſſem propius mea numina Sed mihi ſordes
Pullaqꝫ paupꝑtas ⁊ adunco fibula morſu
Obfuerant. vtrunqꝫ tamen conſpeximus ipſum
Longius Ac niſi me decępit viſus in vno
Et martis vultus Et apollinis eſſe putaui

¶ Tymetas ⁊ Titirus Interloquutores
Aegloga octaua

Um fiſcella tibi fluuiali Tityre iunco	Time.
Texitur ⁊ raucis reſonant tua rura cicadis
Incipe ſi quod habes gracili ſub harundinę carmen
Compoſitum nā te calamos inflare labello
Pan docuit. verſuqꝫ bonus tibi fauit Apollo
Incipe dum ſalices hędi dum gramina vaccę
Detondent viridiqꝫ greges permittere campo
Et ros. Et primi ſuadet clementia ſolis
Hos annos canāqꝫ meam mihi care ſenectam	Tity.
Tu iuuenis caruſqꝫ deos in carmina cogis?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Viximus. ⁊ calamis verſus cantauimus olim
Dum ſecura hilares ętas ludebat amores
Nūc album caput Et veneres ſtupuere ſub annis.
Jam mea ruricolę dependet phyſtula fauno
Et nūc rura ſonant nuper nam carmina victor
Riſiſti calamos ⁊ diſſona flamina Mopſi
Judice me. Mecum ſenior Melibęus vtrunqꝫ
Audierat. laudeſqꝫ tuas ſublime ferebat
Quem nunc emeritę ꝑmenſum tempora vitę
Secreti pars orbis habet munduſqꝫ piorum
Quare age Si qua tibi melibęi gratia viuit
Dicit honoratos prędulcis tibia manes
Et parere decet iuſſis ⁊ grata iubentur Ti.
Nanqꝫ fuit dignus ſenior quem carmine phębus
Pan calamis fidibuſqꝫ linus modulatibus Orpheus
Cōcinerent: Atqꝫ acta viri laudeſqꝫ ſonarent
Sed quia tu noſtrę muſam depoſcis auenę
Continet inciſo quercus mea carmina libro
Dic age Sed nobis ne vento garrula pinus Ti.
Obſtrepat has vlmos potius fagos ve petamus
Hic cantare libet virides nam ſuggerit herbas
Mollis ager. lateqꝫ tacet nemus omne quieti
Aſpice vt ecce procul Decerpant gramina thauri
Omniparēs ęther ⁊ rerum cauſa liquores Ti.
Corporis ⁊ genitrix tellus vitalis ⁊ aer
Accipite hos calamos Atqꝫ hęc noſtro Melibęo
Mittite Si ſentire datur poſt fata quietis
Nam ſi ſublimes animę cęleſtia templa
Sidereaſqꝫ colunt ſedes mundoqꝫ fruuntur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

In noſtros aduerte modos quos ipſe benigno
Pectore fouiſti. Quos tu Melibęe probaſti
Longa tibi cunctiſq; diu ſpectata ſenectus
Feliceſq; anni noſtriq; nouiſſimus eui
Circulus innocuę clauſerunt tempora vitę
Nec minus hinc vobis gemitus lachrymęq; fuere
Quam ſi florentes mors inuida pelleret annos
Nec tenuit tales communis cauſa q̃relas
Heu melibęe iaces lętali frigore ſegnis
Lege hominum cęlo dignus cernente ſenecta
Conſilioq; deum plenum tibi ponderis ęqui
Pectus erat Tu ruricolum diſcernere lites
Aſſuetas varias patiens mulcendo q̃relas
Sub te ruris amor Sub te venerantia iuſti
Floruit ambiguos ſignauit terminus agros
Blanda tibi Vultus grauitas ⁊ mitte ſerena
Fronte ſupercilium Sed pectus mitius ore
Tu calamos aptare labris coniungere cęra
Oratus duras docuiſti fallere curas
Nec ſegnem paſſus nobis marcere iuuentam
Sępe dabas meritę non vilia p̃mia muſę
Sępe etiam ſenior ne nos cantare pigeret
Lętus phoebea dixiſti carmen auena
Foelix: O meliboee vale. tibi frondis odorę
Munera dat lauros carpens ruralis Apollo
Dat faunus quod quiſq; volet de vitę racęmos
De campo culmos omniq; ex arbore fruges
Dat grandęua pales ſpumantia cymbia lacte
Mella ferunt nymphę: pictas dat flora coronas

Manibus hic ſup̃mus honos Dant carmina muſę
Carmina dant muſę Nos te modulamur auena
Silueſtris nunc te platanus Melibęe ſuſurrat
Te pinus reboat Te quicquid carminis echo
Reſpondent ſiluę Te noſtra armenta ſequuntur
Nancꝫ prius ſiccis phocę naſcentur in arui
Veſtituſcꝫ freto viuet leo. dulcia mella
Sudabunt taxi confuſis legibus annis
Ante dabit flores autumnus: ver dabit vuas
Meſſem triſtis hyems Aeſtas tractabit oliuas
Quam taceat Melibęe tuas mea phyſtula laudes
Perge puer Cęptum tibi iam ne deſere carmen Ti.
Nam ſic dulce ſonas vt te placatus Apollo
Prouehat: Et fęlix dñam perducat ad vrbem
Nancꝫ hic in ſiluis pręſens tibi fama benignum
Strauit iter rumpens liuorum nubila plena
Sed iam ſol demittit equos de culmine mundi
Flumineos ſuadens gregibus prębere liquores

Aſtacus ⁊ Alcon Interlaquutores
Aegloga nona Poeta

Oꝛmoſam donacem puer Aſtacus ⁊ puer Alcon.
Ardebant rudibus annis intenſus vterque
In donaces venerem firmata mente ruebant
Hanc cum vicini flores in vallibus horti
Carperet ⁊ molli gremium compleret acantho
Inuaſere ſimul venerique imbutus vterqꝫ
Tum primū dulci carpebant gaudia furto
Hinc amoꝛ ⁊ pueris iam non puerilia vota

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Quis anni ter quinqꝫ hyemes et cura iuuentę
Sed postq̃ donacem duri clauſere parentes
Et non tam tenui filo de more ſonarent
Sollicitumqꝫ foret linguis onus improba ceruix
Suffuſuſque rubor crebro venęque tumentes.
Tum vero ardentes flāmati pectoris ęstus
Carminibus dulcique parant releuare q̃rela
Ambo ęuo cantuque pares. nec diſpare forma
Ambo genas lęues: intonſis crinibus ambo
Atque ſub hac platano męſti ſolacia caſus
Alternant: Idas calamis ⁊ verſibus Alcon
Quę colitis ſiluas dryades q̃que Antra napeę Al.
Et quę marmoreo pede naiades vda ſecatis
Littora. purpureoſque alitis per gramina flores
Dicite quo prato donacem qua forte ſub vmbra
Inueniam roſeis ſtringentem lilia palmis
Nam mihi iam trini perierunt ordine ſoles
Ex quo conſueto donacen expecto ſub antro
Interea tanq̃ noſtri ſolamen amoris
Hoc foret Aut poſſet rabidos medicare furores
Nulla meę trinis tetigerunt gramina vaccę
Luciferis nulloque biberunt amne liquores
Siccaque fętarum lambentes vbera matrum
Stant vituli Et teneris mugitibus aera complent
Ipſe ego nec molli iunco nec vimine lento
Perfeci calathos cogendi lactis in vſus
Quid tibi (quę noſti) referam Scis mille iuuencas
Eſſe mihi noſti nunquā mea mulctra vacare
Idas ille ego. ſum donacę cui ſępe dediſti

Oſcula nec medios dubitaſti rumpere cantus
Atꝫ inter calamos errantia labra petiſti
Eheu nulla meę te tangit cura ſalutis
Pallidior buxo violęqꝫ ſimillimus erro
Omnes ecce cibos Et noſtri pocula bachi
Horreo Nec blando memini concedere ſomno
Te ſine vę miſero mihi lilia nigra videntur
Pallenteſqꝫ roſę nec dulce rubens hyacynthus
Nullos nec myrtꝰ nec laurus ſpirat odores
At tu ſi venias ⁊ candida lilia fient
Purpureęqꝫ roſę: Tum dulce rubens hyacynthus
Tum mihi cum myrto laurus ſpirabit odores
Nam dum pallas amat turgentes vnguine baccas
Dum bachus vites deus ⁊ ſata poma priapus
Paſcua lęta pales Idas te diliget vnam
Hęc idas calamis. tu qui reſponderit Alcon — Poeta
Verſu phoebe refer ſunt aurea carmina phoebo
O montana pales o paſtoralis Apollo — Alcō
Et nemoꝝ ſyluane potens o noſtra dionę
Quę iuga cęlſa tenes erycis cui cura iugales
Concubitus hōim totis cōnectere ſęclis
Quid merui: cur me donacę formoſa reliquit
Munera nanqꝫ dedi noſter quę non dedit Idas?
Vocalem longos quę non canit ędona cantus
Quę licet interdum contexto vimine clauſa
Cum paruę patuere fores ceu libera ferri
Nouit ⁊ agreſtes inter volitare volucres
Scit rurſus remeare domū tectumqꝫ ſubire
Viminis: Et caueam totis pręponere ſiluis

Pręterea tenerum leporem geminaſq; palumbes
Nuper q̄ potui ſiluarum p̄mia miſi
Et poſt hęc donacę noſtros contemnis amores
Forſitan indignum ducis ꝙ ruſticus Alcon
Te cupiam qui mane boues in paſcua ducam
Dij pecoꝝ pauere greges formoſus Apollo
Pan doctus fauni vates ⁊ pulcher adonis
Quinetiam fontis ſpeculo me mane notaui
Nondum purpureos phębus cum tolleret orbes
Nec tremulum liquidis ſplenderet lumen in undis
Quod vidi nulla tegimur lanugine malas
Paſcimur ⁊ crinem noſtro formoſior Ida
Dicor: ⁊ hoc ipſum mihi tu narrare ſolebas
Purpureas laudando genas Et lactea colla
Atq; hilares oculos ⁊ formam puberis ęui
Nec ſumus indocti Calamis cantare et auena
Tityrus e ſiluis dominam peruenit ad vrbem
Nos quoq; te propter Donace cantabimus vrbi
Si modo conſertas inter viburna cupreſſos
Atq; inter pinos corylū frondeſcere fas eſt
Sic pueri donacē toto ſub ſole canebant
Frigidus e ſiluis donec deſcendere ſuaſit
Heſperus Et ſtabulis paſtos inducere tauros.

¶ Pan trium puerorū impulſu modulatur
Aegloga decima

Ictilos atq; Mycon necnō ⁊ pulcher Amyntas
Torrentem patula vitabant ilice ſolem
Cum pan venatu feſſus recubare ſub vlmo
Cęperat. Et ſomno laſſatus ſumere vires

Po.

Quem ſuper extenti pendebat phyſtula ramo
Hanc pueri tanq̄m p̄dam pro carmine poſcunt
Sumere faſqꝫ eſſet calamos tractare deorum
Inuadunt furto. Sed nec reſonare canorem
Phyſtula quē fuerat Nec vult cōtexere carmen
Sed pro carminibus mala ſibila diſſona reddit
Tum pan excuſſus ſonitu ſtridentis auenę
Jamqꝫ videns. pueri ſi carmina poſcitis inquit Pan.
Jpſe canam. nulli fas eſt inflare cicutas
Quas ego mænalijs cęra cōpingo ſub antris
Jamqꝫ ego bacche tuos ortus ⁊ ſemina vitis
Ordine detexā debemus carmina baccho
Hęc fatus cępit calamis ſic montiuagus pan Po.
Te cano qui grauidis hederata fronte corymbis
Vitea ſerta plicas. Qui quando palmite tigres
Ducis odorato perfuſus colla capillo
Vera Jouis proles Jam tum poſt ſidera cęli
Sola iouem ſemele vidit Jouis ora profeſſum
Hunc pater omnipotens venturi prouidus ęui
Protulit ⁊ iuſto produxit tempore partus
Vos etiam ⁊ nymphę viridi nutriſtis in antro
Quin etiam ſilenus paruum veneratus alumnum
Aut gremio fouet aut reſupinus ſuſtinet vlnis
Et vocat ad riſum digito motuqꝫ quietem
Cui deus arridens horrentes pectore ſętas
Vellicat: Aut digitis aures aſtringit acutas
Applaudit ve manu mutilum caput aut leue mentum.
Et ſummas tenero collidit pollice nares
Interea pueri floreſcit pube iuuenta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Flauaqꝫ maturo tumuerunt tempora cornu
Tum primum lenes oſtendit pampinus vuas
Mirantur ſatyri frondes ⁊ dona lyęi
Tum deus o ſatyri maturos carpite fructus
Dixit: Et ignotos pueri calcate racęmos
Uix hęc ędiderat decerpunt vitibus vuas
Et portant calathis Celeriqꝫ illudere planta
Concaua ſaxa ſuper properant. vindemia feruet
Collibus in ſummis crebro pede rumpitur vua
Nudaqꝫ purpureo ſperguntur pectora muſto
Tum ſatyri laſciua cohors ſibi pocula quiſque
Obuia corripuit. Quod ſors dedit hoc capit vſus
Cantharon hic retinet Cornu bibit Alter adunco
Conuocat ille manus palmaſqꝫ in pocula vertit
Pronus ac ille lacu bibit ⁊ crepitantibus haurit
Muſta labris. Alius vocalia cymbia mergit
Excipit ac potus ſaliens liquor ore reſultat
Atqꝫ alius latices p̄ſſis reſupinus ab vuis
Spumeus inqꝫ humeros ⁊ pectore diffluit humor
Omnia ludus habet cantuſqꝫ choroſqꝫ licentes
Et venerem iam vina mouent Raptantur amantes
Concubitu ſatyri fugientes iungere nymphas
Jam iamqꝫ elapſas hic crine hic veſte retentat
Tum primus roſeo ſilenus cymbia muſto
Plena ſenex auide non ęquis viribus hauſit
Ex illo venas inflatus nectare dulci
Heſternoqꝫ grauis ſemper ridetur hyacho
Quin etiam deus ille deus Joue natus ab illo
Et plantis vuas p̄mit ⁊ de vitibus hauſtas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Ingerit ꝛ lynci ꝓbet crathera bibenti
Hec pan Menalia pueros in valle docebat   Poeta:
Sparſas donec oues campo conducere in vnum
Nox iubet vberibus ſuadens ſiccare fluorem
Lactis: Et in niueas aſtrictum cogere glebas

¶ Mopſus ꝛ Lycidas Interloquutores
Aegloga vndecima

Opulea lycidas necnon ꝛ Mopſus i vmbra   Po.
Paſtores calamis ac verſu doctus vterqꝫ
Nec triuiale ſonans proprios cantabat amores
Nam mopſo meroe lycidę crinitus iolas
Ignis erat pariliſqꝫ furor de diſpare ſexu
Cogebat trepidos totis diſcurrere ſiluis
Hos puer ac meroe multum luſere furentes
Dum modo cōdictas nitant in vallibus vlmos:
Nunc fagos placitas fugiunt promiſſaqꝫ fallunt
Antra: nec eſt animus ſolitos alludere fontes.
Tum tandem feſſi quos luſus ed it ꝛ ignis
Sic ſua deſertis nudarunt vulnera ſiluis
Inqꝫ vitem dulces cantu dixere querelas
Immitis meroe rapidiſqꝫ fugatior euris
Cur noſtros calamos. Et paſtoralia vites   M
Carmina: Quem ve fugis? Quę me tibi gloria victo
Quid vultum veniens ꝑmis. Ac ſpem fronte ſerenas
Tandem dura negas. non poſſum nolle negantem
Cantet amat quod quiſqꝫ leuat ꝛ carmina curas
Reſpice me tandem puer o crudelis iola   L
Non hoc ſemꝑ eris. Perdunt ꝛ gramina flores

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Perdit ſpina roſas. nec ſemper lilia candent
Nec longum tenet vua comas. nec populus vmbras
Donum forma breue eſt. nec ſe tibi cõmodat annis
Cantet amat quod quiſqꝫ leuant ꝛ carmina curas
Cerua marem ſequitur Taurꝰ formoſa iuuenca M
Et venerem ſenſere lupę Senſere leenę:
Et genus ęreum volucres: ꝛ ſquamea turba
Et montes ſiluęqꝫ Suos habet arbor amores
Tu tamen vna fugas Miſerum tu perdis amantem
Cantet amat quod quiſqꝫ leuant ꝛ carmina curas
Omnia tempus alit tempus rapit. vſus ĩ arcto eſt L
Ver erat ꝛ vitulos vidi ſub matribus iſtos
Qui nunc pro niuea coire in cornua vacca
Et tibi iam tumidę nares: iam fortia colla
Cantet amat quod quiſqꝫ leuant ꝛ carmina curas
Huc meroe formoſa veni vocat ęſtus in vmbram M
Jam pecudes ſubiere nemus. non vlla canoro
Gutture cantat auis Torto nõ ſquãmea tractu
Signat humum ſerpens. Solus cano. Me ſonat omĩs
Silua. nec ęſtiuis cantu concedo cicadis
Cantet amat quod quiſqꝫ leuant ꝛ carmina curas
Tu quoqꝫ ſęue puer notum ne perde colorem L
Sole ſub hoc Sed ꝛ huc lucentis vertito malas
Hic age pampinea mecum requieſce ſub vmbra
Hic tibi lęue fluens fons murmurat hic ꝛ ab vlmis
Purpureę feſſis dependent vitibus vuę
Cantet amat quod quiſqꝫ leuant ꝛ carmina curas
Qui tulerit meroes faſtidia longa ſuperbę M
Scythonias feret ille niues libycoſqꝫ calores

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Negrines potabit aquas: taxiqꝫ nocentis
Non metuet ſuccos Sardoꝝ gramina vincet
Et ſua marmaricos perſtringet virga leones
Cantet amat quod quiſqꝫ leuant ⁊ carmina curas
Quiſqꝫ amat pueros ferro ꝓcordia duret
Nil properet diſcatqꝫ diu patienter amare
Prudenteſque animos teneris non ſpernat in annis
Perferat ⁊ faſtus Sic olim gaudia ſumat
Si modo ſollicitos aliquis deus audit amantes
Cantet amet quod quiſque leuant ⁊ carmina curas
Quid prodeſt quod me pagani mater amyntę M
Ter vitis. ter fronde ſacra: ter ture vaporo
Luſtrauit Cinereſqꝫ auerſa effudit in amnem
Incendens viuo crepitantes ſulphure lauros
Cum ſic in meroen totis miſer ignibus arſi
Cantet amat quod quiſqꝫ leuant ⁊ carmina curas
Hęc eadem nobis quę verſicolaria fila
Et mille ignotas Mychali circumtulit artes
Cantauit quod luna timet. quo rumpitur anguis
Quo currunt ſcopuli migrant ſata. vellitur arbos
Plus tñ ecce munus plus eſt formoſus Iolas
Cantat amat quod quiſqꝫ leuant ⁊ carmina curas.

¶ Bucolica Titi Calphurnij Siculi finiunt
Impreſſa Dauantrię Anno Milleſimo. quadringenteſimo. nongenteſimo primo Per me Jacobū de Breda iuxta ſcholas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 18